

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายบุญส่ง กุลบุปผา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๑, ที่ ๘/๒๕๕๑

ที่ ๑๐/๒๕๕๑, ที่ ๑๓/๒๕๕๑

ที่ ๒๖/๒๕๕๑, ที่ ๓๑/๒๕๕๑

ที่ ๖๔/๒๕๕๑, ที่ ๒/๒๕๕๒

ที่ ๗/๒๕๕๒, ที่ ๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๖/๒๕๕๒, ที่ ๑๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๙/๒๕๕๒, ที่ ๓๖/๒๕๕๒

ที่ ๖/๒๕๕๓, ที่ ๑๑/๒๕๕๓

ที่ ๑๘/๒๕๕๓, และที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ศาลมีคำสั่งให้รวมเรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๑, ที่ ๘/๒๕๕๑, ที่ ๑๐/๒๕๕๑, ที่ ๑๓/๒๕๕๑
ที่ ๒๖/๒๕๕๑, ที่ ๓๑/๒๕๕๑, ที่ ๖๔/๒๕๕๑, ที่ ๒/๒๕๕๒, ที่ ๗/๒๕๕๒, ที่ ๘/๒๕๕๒
ที่ ๑๖/๒๕๕๒, ที่ ๑๘/๒๕๕๒, ที่ ๑๙/๒๕๕๒, ที่ ๓๖/๒๕๕๒, ที่ ๖/๒๕๕๓, ที่ ๑๑/๒๕๕๓
ที่ ๑๘/๒๕๕๓ และเรื่องพิจารณาที่ ๕๐/๒๕๕๓ รวม ๑๘ เรื่อง เข้าด้วยกันเพื่อความสะดวก
ในการพิจารณาและวินิจฉัย

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖
มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖
มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓)
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕)
มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดระบอบการปกครองของประเทศว่าเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตย เป็นของปวงชนชาวไทย ซึ่งประกอบด้วยอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นการบัญญัติหลักการกว้าง ๆ เป็นการทั่วไป รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติที่รับรองและให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดถึงสถานะความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผลว่า บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ แต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มิได้มีข้อความที่เป็นเรื่องรับรองสิทธิและเสรีภาพ หรือให้อำนาจใด ๆ แก่บุคคลหรือองค์กรจึงไม่อาจอ้างหรือโต้แย้งว่าบทบัญญัติใดหรือกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งนี้ บทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว จึงไม่อาจอ้างหรือโต้แย้งว่าบทบัญญัติใดหรือกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และรับรองในการที่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาล หรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาค โดยเป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองว่าบุคคลมีความเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯ จะกระทำมิได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะมาตรา ๔๐ (๑) (๒) และ (๓) เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และบัญญัติถึงสาระสำคัญของสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนจะได้รับในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งหลักการเกี่ยวกับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เพื่อเป็นหลักประกันแห่งสิทธิในกระบวนการยุติธรรม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๕ สิทธิในทรัพย์สิน โดยมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ภายใต้เงื่อนไขว่าขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินอาจมีได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๔๑ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการสืบ

มรดกของบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นตามคำร้อง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยมีหลักการว่าการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการเกษตรหรือการอุตสาหกรรม การปฏิรูปที่ดิน การอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งทางประวัติศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความเสียหายจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด การได้มา สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ ความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน และประโยชน์ที่รัฐและผู้ถูกเวนคืนได้รับจากการใช้สอยอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน ทั้งนี้กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ต้องคืนให้เจ้าของเดิมหรือทายาท รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลในการมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดว่าแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นเจตจำนงให้รัฐต้องดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ส่วนที่ ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึงในด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลอื่น และในด้านการปฏิรูปกฎหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ ฯลฯ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด

และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภคและสนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ รวมทั้งต้องกำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ว่าด้วยศาล ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึงอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งหลาย ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ มาตรา ๑๙๗ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึงการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีของผู้พิพากษาและตุลาการ ซึ่งมีอิสระและดำเนินการให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ส่วนมาตรา ๑๙๗ วรรคสามและวรรคสี่ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้พิพากษาและตุลาการซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นตามคำร้อง จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดที่มาและอำนาจหน้าที่ของศาลทั้งหลายว่าในการจะจัดตั้งศาลดังกล่าวต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล และการจะตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่ง หรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะแทนที่ศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น จะกระทำมิได้ นอกจากนั้นการบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลหรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่ง โดยเฉพาะ จะกระทำมิได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายโดยกำหนดให้ศาลที่คดีอยู่ในระหว่างพิจารณาส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยศาลยุติธรรม เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น

สำหรับพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มีเหตุผลในการประกาศใช้ คือ เนื่องจากในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระสินเชื่อที่ตนมีกับสถาบันการเงินได้ และสินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าต่อไป ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อสถาบันการเงินรุนแรงขึ้น และจะกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจต่อไปได้ กล่าวคือ สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเงินทุนของสถาบันการเงินและกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจและปัญหาดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วนแล้ว ผู้ผลิตที่มีศักยภาพจำนวนหนึ่งจะขาดสภาพคล่องไม่สามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้ สินเชื่อที่เคยมีคุณภาพก็จะกลายเป็นสินเชื่อด้อยคุณภาพ ส่งผลให้สถาบันการเงินต้องตัดเงินส่วนหนึ่งมาตั้งเป็นเงินสำรองเผื่อนี้สูญเพิ่มขึ้นความสามารถในการปล่อยสินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงก็จะลดลงเรื่อย ๆ กลายเป็นวงจรที่จะส่งผลให้ปัญหาการขาดสภาพคล่องและวิกฤตเศรษฐกิจทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ สมควรที่จะเร่งแก้ปัญหามาเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติขึ้นโดยให้เป็นหน่วยงานของรัฐทำหน้าที่แก้ไขปัญหาค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็ว ด้วยการรับโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อนำมาบริหารจัดการ ทั้งนี้ต้องพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และให้ลูกหนี้เหล่านั้นสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุดในขณะเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ตราขึ้นมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า หมวด ๑ ว่าด้วยการจัดตั้งและเงินทุน กำหนดให้จัดตั้งบรรษัทขึ้น เรียกว่า “บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย”

เรียกโดยย่อว่า “บสท.” มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรับโครงสร้างหนี้ และปรับโครงสร้างกิจการโดยการรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ รวมตลอดทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพนั้น หรือโดยการใช้มาตรการอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ หมวด ๒ ว่าด้วยคณะกรรมการและการบริหาร กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง กรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ บสท. ภายในวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามคน โดยให้กรรมการผู้จัดการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ตลอดจนกำหนดกรอบและวิธีการในการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการในเรื่องต่าง ๆ เช่น อนุมัติหรือวินิจฉัยสั่งการในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้และการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ การจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน การชำระบัญชีของลูกหนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด เป็นต้น หมวด ๓ ว่าด้วยการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. หรือ บสท. จะรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพจากสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์อื่นนอกจากที่กล่าวไว้ข้างต้นก็ได้ แต่ก่อนที่จะมีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้แก่ บสท. ให้ บสท. ลงโฆษณารายการหรือรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาดิตต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน หรือจะบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้แต่ละรายก็ได้ และให้ถือว่าการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว (มาตรา ๓๘) เมื่อมีการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพใดให้แก่ บสท. แล้วให้ บสท. ออกหลักฐานการรับโอนสินทรัพย์

ด้วยคุณภาพให้แก่สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์และให้ถือว่าการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ มีผลผูกพันบุคคลภายนอก ผู้จ้างอง ผู้จำหน่ายและผู้ค้าประกัน นับแต่วันที่ บสท. ออกหลักฐานดังกล่าว (มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง)

บทบัญญัติในหมวด ๔ ว่าด้วยการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ที่กำหนดให้ บสท. มีอำนาจ ปรับโครงสร้างหนี้ ปรับโครงสร้างกิจการ จำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือจำหน่ายหนี้สูญอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันตามที่เห็นสมควร โดยการปรับโครงสร้างหนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศด้วยการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้วยคุณภาพให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้ลูกหนี้ที่สุจริตอยู่ในฐานะที่จะชำระหนี้ได้ภายในเวลาที่กำหนดและสามารถดำเนินกิจการเดิมหรือเริ่มกิจการใหม่ได้ต่อไป สำหรับการปรับโครงสร้างกิจการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กิจการของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีรายได้ที่จะนำมาชำระหนี้ตามที่กำหนดไว้ในแผน การจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบกิจการของลูกหนี้ต้องเป็นไปเพื่อประสิทธิภาพในการประกอบกิจการของลูกหนี้ การดำเนินการใด ๆ ที่มีใช่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะกระทำมิได้ และบทบัญญัติในหมวด ๗ ว่าด้วยการยุบเลิก มาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อครบเจ็ดปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับให้ บสท. เตรียมการเพื่อเลิกดำเนินกิจการโดยให้ยุบเลิก บสท. เมื่อสิ้นปีที่สิบและชำระบัญชีให้แล้วเสร็จในเวลาไม่ช้ากว่าปีที่สิบสองนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และให้พระราชกำหนดนี้เป็นอันยกเลิกเมื่อครบสิบสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการลบล้างความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่ได้กระทำก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ถูกยกเลิก

สำหรับมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๔ การบริหารสินทรัพย์ ด้วยคุณภาพ ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ซึ่งผู้ร้องโต้แย้งว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อพิจารณาคำร้องของผู้ร้องทั้ง ๑๘ คำร้องแล้ว มีประเด็นพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์สินไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่ บสท. ประสงค์จะบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพให้ บสท. มีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว โดยจะต้องระบุด้วยว่าหากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์ด้อยคุณภาพตามบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนด นี้แล้ว เห็นว่า สินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นหนี้ที่ลูกหนี้ของสถาบันการเงินค้างชำระจนทำให้สถาบันการเงิน เกิดปัญหาสภาพคล่องเพราะต้องกันเงินส่วนหนึ่งมาตั้งเป็นเงินสำรองเพื่อหนี้สูญตามกฎหมายว่าด้วยการ ธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินในการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ผลิตที่มีศักยภาพ ภาครัฐจึงต้องแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อมิให้วิกฤตเศรษฐกิจทวีความรุนแรงมากขึ้น และเพื่อเป็นการรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ในการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์และ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และพระราชกำหนดบรรษัท บริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้แก่ บสท. ในมาตรา ๓๘ กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้แก่ บสท. ให้ บสท. ลงโฆษณารายการหรือรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์ รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวันหรือจะบอกกล่าวเป็นหนังสือ ไปยังลูกหนี้แต่ละรายก็ได้และให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์แล้ว จึงเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแจ้งการเปลี่ยนแปลงเจ้าหนี้ให้ลูกหนี้ ได้ทราบก่อนแล้ว สำหรับการบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพ ซึ่งหมายความว่า ลูกหนี้ที่ค้างชำระหนี้จนกลายเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพก็ยังคงไม่ได้ ชำระหนี้ต่อ บสท. ดังนั้น การที่ บสท. ประสงค์จะบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็น หลักประกันสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และมาตรา ๗๔ บัญญัติให้ บสท. มีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และ ผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าวโดยจะต้องระบุด้วยว่า

หากบุคคลดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพนั้นจึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ให้โอกาสลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำได้ทราบล่วงหน้า เพื่อที่จะ ได้ปฏิบัติตามชำระหนี้ตามมูลหนี้แล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงมิได้ขัดต่อหลักนิติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมีใช่เป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ เป็นการใช้อิทธิพลของเจ้าหน้าที่ ตามหลักกฎหมายในส่วนแบ่ง จึงมิได้ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ หรือขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มิได้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิ ในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มิใช่เป็นการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ มิใช่เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการ พิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ สำหรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) และมาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งมีไว้เป็นเจตจำนงให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยคณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มิใช่เป็นเรื่องสิทธิ และเสรีภาพ บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมิได้เป็นบทจำกัดอำนาจรัฐในการที่จะดำเนินการให้เป็นไป ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐดังกล่าวแต่อย่างใด บทบัญญัติมาตรา ๗๔ แห่งพระราชกำหนดบรรษัท บริหารสินทรัพย์ไทย ฯ มิได้ขัดต่อหลักการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลหรือความเป็นอิสระ ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของผู้พิพากษาและตุลาการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ และการดำเนินการของ บสท. ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวมิใช่เป็นการตั้งศาลขึ้นใหม่และบทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวมิได้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมวิธีพิจารณาของศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ และมีได้กระทบกระเทือนต่ออำนาจของศาลยุติธรรมในการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการส่ง ความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖

มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒
มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๒) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และ
มาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๕ ที่กำหนดว่า
ถ้าลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๔ ให้ บสท. มีอำนาจ
ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้น ได้แล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการบังคับ
แก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพต่อเนื่องกับมาตรา ๗๔ ซึ่งเป็นหลักทั่วไป
ของการบังคับชำระหนี้ เมื่อไม่ชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดเจ้าหนี้นี้ย่อมมีอำนาจบังคับเอาแก่ทรัพย์สิน
ที่เป็นหลักประกันได้ จึงไม่เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักนิติธรรมหรือกระทบกระเทือนต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
หรือสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) มาตรา ๔๑ มิใช่เป็นการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตาม
มาตรา ๔๒ และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๒) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕)
มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สาม พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๖
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔
มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐
(๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓)
มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๖ ที่กำหนดว่า
ในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้ บสท. ดำเนินการโดยวิธีการขายทอดตลาด แต่ถ้า บสท.
เห็นว่า การจำหน่ายโดยวิธีอื่นจะเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่า ก็ให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นได้
หรือจะรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่ายก็ได้
แล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ซึ่งใช้วิธีการขายทอดตลาด
อันเป็นวิธีการบังคับคดีที่ให้หลักประกันในความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ ผู้จำนอง หรือผู้จำนำอยู่แล้ว
ส่วนการจำหน่ายโดยวิธีอื่น กฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้

มากกว่าจึงให้จำหน่ายโดยวิธีอื่นได้ หรือแม้กฎหมายจะกำหนดให้ บสท. รับโอนทรัพย์สินนั้นไว้แทนการจำหน่าย ก็ยังมีเงื่อนไขว่าจะต้องรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาด จึงเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวได้วางหลักประกันให้กับลูกหนี้ ผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายที่จะได้รับความเป็นธรรมจากการดำเนินการของ บสท. ในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สี่ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า การจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๗๖ ให้ บสท. ประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนวันจำหน่าย โดยลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และวรรคสองกำหนดว่า การประกาศตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ ผู้จำหน่าย ผู้จำหน่าย ผู้ค้าประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น แล้ว เห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการแจ้งการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันซึ่งนับได้ว่าระยะเวลาและวิธีการในการแจ้งดังกล่าวให้โอกาสแก่ลูกหนี้ ผู้จำหน่าย ผู้จำหน่าย ผู้ค้าประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินได้ทราบตามสมควรแล้ว เพราะสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ บสท. ต้องดำเนินการบริหารนั้นมีจำนวนมากและเมื่อเปรียบเทียบกับภาระแจ้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนาหรือรู้ตัวและภูมิลำเนา แต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้อีก ... แล้ว เห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๗ กำหนดวิธีการในการแจ้งที่เพิ่มเติมมากกว่าหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่ห้า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า บุคคลใดมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้ยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน พร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ วรรคสอง กำหนดว่า ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณาคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และถ้าเห็นว่า คำคัดค้านมีเหตุผลสมควรให้คณะกรรมการบริหารสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น แต่ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรให้สั่งยกคำคัดค้าน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นต่อไป และวรรคสาม กำหนดว่า เมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบุคคลตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ซึ่งมีได้ยื่นคำคัดค้าน ได้ให้ความยินยอมการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น แล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ให้โอกาสบุคคล ได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามหลักการฟังความจากทุกฝ่ายที่ถูกกระทบสิทธิหรือหลักการ เปิดโอกาสให้คู่ความฝ่ายตรงข้ามโต้แย้งคัดค้านและหลักสิทธิต่อสู้เพื่อป้องกันสิทธิของตนเองและแม้ว่า กฎหมายจะกำหนดให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจพิจารณาคำคัดค้านแล้วสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สิน หรือยกคำคัดค้านเพื่อดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินต่อไปได้ก็ตาม แต่คณะกรรมการดังกล่าวก็มีใช้ คณะบุคคลที่แต่งตั้งขึ้นมาเพื่อใช้อำนาจเช่นเดียวกับศาล เพียงแต่มีอำนาจวินิจฉัยในเบื้องต้นว่าคำคัดค้าน มีเหตุผลสมควรหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. เป็นไปด้วยความรวดเร็ว เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตของสถาบันการเงิน ดังนั้น กฎหมายดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีมาตรการเป็นพิเศษ ผ่อนคลายจากกรณีปกติทั่วไป เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว อย่างไรก็ตามพระราชกำหนด บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๙ ก็ยังให้สิทธิผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สิน ฯ เรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายโดยยื่นคำขอต่อศาลได้ ดังนั้น มาตรา ๗๘ แห่งพระราชกำหนด บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่หก พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า ผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งคณะกรรมการบริหารได้ยกคำคัดค้านตามมาตรา ๗๘ อาจเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจากเงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินได้ หากพิสูจน์ได้ว่า ตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จํานำ และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของ ลูกหนี้ และวรรคสอง กำหนดว่า การเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เสียหายยื่นคำขอ ต่อศาลภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นแล้ว เห็นว่า เป็นบทบัญญัติ ที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการเยียวยาบุคคลที่เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สิน ซึ่งคณะกรรมการบริหาร ได้ยกคำคัดค้านตามมาตรา ๗๘ หากบุคคลนั้นพิสูจน์ได้ว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จ้างเอง ผู้จํานำ และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ โดยกำหนดให้ยื่นคำขอต่อศาล ซึ่งเป็นการให้หลักประกัน ความเป็นธรรมจากการพิจารณาคดีของศาล จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่เจ็ด พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สิน ให้ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายทรัพย์สินได้ก่อน ที่จะชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท. และวรรคสอง กำหนดว่า ถ้ามีเงินคงเหลือสุทธิเท่าใด ให้ส่งคืน ให้แก่ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จํานำ แล้วแต่กรณี แต่ถ้ายังมีหนี้ที่ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันค้างอยู่เท่าใด ให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสาม มาใช้บังคับกับหนี้ที่ยังค้างอยู่นั้นด้วย โดยอนุโลมแล้ว เห็นว่า เป็นหลักการทั่วไปของการนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินมาชำระหนี้ที่ค้างชำระ ซึ่งจะต้องมีการหัก ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นเสียก่อนและเมื่อชำระหนี้ให้กับ บสท. แล้ว มีเงิน คงเหลือสุทธิเท่าใดก็ให้คืนแก่ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง หรือผู้จํานำ จึงมิได้ขัดต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล

แต่อย่างไรก็ตาม นอกจากนี้ในกรณียังมีหนี้ที่ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันค้ำอยู่เท่าใด หากผู้จำนองหรือผู้จำหน่ายได้ยอมตนชำระหนี้ส่วนที่เหลือไม่น้อยกว่าสองในสามหรือในจำนวนที่น้อยกว่านั้น ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด ก็ให้ลูกหนี้และผู้จำนองหรือผู้จำหน่ายหลุดพ้นจากหนี้หนี้ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่เป็นประโยชน์แก่ลูกหนี้ ผู้จำนอง และผู้จำหน่ายมากกว่าหลักเกณฑ์ตามปกติทั่วไปจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่แปด พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๑ กำหนดว่า ในกรณีที่มีการจำหน่ายทรัพย์สินหรือ บสท. รับโอนทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ แล้ว

(๑) สิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริตหรือ บสท. ไม่เสียไป ถึงแม้ภายหลังจะพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีไซ้ของลูกหนี้

(๒) ห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จากจำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

เห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองบุคคลผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริต ซึ่งเป็นหลักการทั่วไปตามกฎหมายในส่วนแบ่งประกอบกับความจำเป็นเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตของสถาบันการเงินจึงต้องมีบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. เป็นไปด้วยความรวดเร็ว บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

ประเด็นที่เก้า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

พิจารณาพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๒ ที่กำหนดว่า การเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ จะกระทำมิได้แล้ว เห็นว่า แม้บทบัญญัติดังกล่าวจะบัญญัติว่าการเพิกถอนการจำหน่ายทรัพย์สิน ฯ จะกระทำมิได้ก็ตาม แต่หาก มีกรณีที่เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นที่พิสูจน์ได้ว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จ้าง หรือ ผู้จำหน่าย และไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ กฎหมายก็มีบทบัญญัติให้ความคุ้มครองให้บุคคลนั้น ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายได้ นอกจากนี้ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงิน ของรัฐและเอกชนให้เสร็จสิ้นไปโดยรวดเร็วและทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะ เป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม ประกอบกับ บสท. จะต้อง ยุบเลิกเมื่อสิ้นปีที่สิบและพระราชกำหนดนี้จะต้องยกเลิกเมื่อครบสิบสองปีนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ จึงต้องมีบทบัญญัติมาตรา ๘๒ ดังกล่าว เพื่อให้การจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๗๖ ของ บสท. เป็นไปด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และเท่าทันกับห้วงเวลาของการยุบ บสท. และการยกเลิกกฎหมายดังกล่าว บทบัญญัติมาตรา ๘๒ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

มาตรา ๗๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๒) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๗๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖
มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓)
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕)
มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

มาตรา ๗๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๙
มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๗๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘
และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๗๙ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗
มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๘๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘
มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๘๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๙๗
มาตรา ๑๙๘ และมาตรา ๒๑๑

มาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑
และมาตรา ๒๑๘

นายบุญส่ง กุลบุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ